ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Ἡ Μητέπολις ὡς εἶδον εἶναι ἕως τέσσαρες ὧρες καὶ ἕως ὥρας δέν ἦτο φερμένος κανένας Πατραῖος, αὔριον ἴσως θέλει ἔλθουν καὶ αὐτοί. Ὁ Ζαερὲς ἀπὸ Νεζερὸν δέν μᾶς ἦλθεν ἕως τὸ ἑσπέρας καὶ τοῦ Ἀλῆ Τζελεπῆ, εἶναι καὶ αὐτὸ ἕως ἕξι ὧρες καὶ θέλει δοκιμάσομε ἔλλειψιν ἀπὸ πρεβεζιὰ καὶ θερμοπαρακαλῶ νὰ σφίξετε τοὺς φροντιστὰς νὰ μᾶς προβλέψουν τὰ ἀναγκαῖα. Ἐμέτρησα τὲς κασέλες λείπουν τέσσερα πέντε δεκάρια ἀπὸ κάθε μία . . . .»(Λόντου σελ. 273).

Τὴν 1 Ὀκτωβρίου ὁ Ἰωάννης Κολοκοτρώνης ἔγραψεν ἐκ Χαλανδρίτσης εἰς τὸν Πάνον Κολοκοτρώνην ὅτι συνεσκέφθη μετὰ τοῦ Μπενιζέλου Ρούφου καὶ ἀδελφῶν Κουμανιωταίων καὶ συνεζήτησαν περὶ προμηθείας τροφῶν καὶ ὅτι ἂν λάβουν ἐνισχύσεις ἀκόμη θὰ καταληφθοῦν ἐπίκαιροι θέσεις εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Πατρῶν:

«Καὶ χθὲς σᾶς ἔγραφον εἰς πλάτος διὰ πάντα. Χθὲς βράδυ ἦλθεν ὁ εὐγενέστατος κυρ Μπενιζέλος καὶ οἱ γενναιότατοι ἀδελφοί καπετὰν Δημήτρης καὶ καπ. Κωσταντῆς Κουμανιωταῖοι. Σήμερον ἦλθον καὶ τοῦ στρατηγοῦ Κανέλλου οἱ στρατιῶται καὶ ἐξυνωμιλήσαμε περὶ τῆς οἰκονομίας τροφῶν ὁποῦ ὁ φροντιστὴς εἶναι εἰς Γαστούνην ὡς μὲ ἐβεβαίωσεν ὁ κυρ Μενιτζέλος καὶ γράφομεν τοῦ στρατηγοῦ κυρίου Λόντου σήμερον ἐκτεταμένως, ὁποῦ ἂν καὶ γένῃ οἰκονομία πρῶτον τῆς τροφῆς καὶ δεύτερον ἂν μᾶς ἔλθουν ἀκόμη τὸ ἐλάχιστον 400 στρατιῶται τοῦ Ἀρχοντέπουλου νὰ πιάσουν τοῦ Γαϊδουριάρη, Κουμπάρες, Μέτζενα καὶ Βόλα, τὰ Τρεστενὰ δὲν πιάνονται καὶ διὰ νὰ μᾶς εἶναι συμβοηθεῖ πάντα ἡ μία θέσις μὲ τὴν ἄλλη τότε κάνομε κίνημα διὰ Τρεστενὰ καὶ Τσουκαλᾶ ὅτι εἰς τὰ Τρεστενὰ ἔχουν οἱ Τοῦρκοι βάρδιες καθημερινῶς, τοὺς εἶδαν οἱ Πατραῖοι τὴν Δευτέρα μὲ βεβαιότητα καὶ πρέπει ἀδελφὲ τοῦ λόγου σου νὰ μὴν βραδύνῃς εἰμὴ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸν στρατηγὸν κύριον Λόντον καὶ ὁ στρατηγὸς Κανέλλος καὶ νὰ ὁμιλήσετε τὰ δέοντα ἂν εἶναι εὔλογον νὰ κάμωμεν πολιορκίαν στενωτέραν, ἔτσι πρέπει νὰ γένῃ, καὶ εἰς τὸν Ὀμπλὸν ἂς μείνουν πολλὰ ὀλιγώτεροι ...(Λόντου σ. 277).

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης ἔγραψεν ἀπὸ Γουρζούμισαν τὰ ἑξῆς πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Λόντον:

«Κρίνω χρέος μου νὰ σᾶς κάμνω ἀνάμνησιν ἰδιαιτέρως καὶ ἐγὼ ὅτι οἱ 400, τοὺς ὁποίους γράφει ὁ Γενναῖος, νὰ φροντίσετε νὰ σταλοῦν ἔδεν τάχος εἰς Ὀμπλόν. Ὅμοι ὡς νὰ διορίσετε νὰ γένῃ καὶ ἡ ἀναγκαία πρέβλεψις διὰ ζῶα νὰ μετακομίζουν τὰς ζωοτροφίας τῶν εἰς Χαλανδρίτσα διὰ νὰ μὴν πεινοῦν οἱ στρατιῶται. Φανερώσατέ μου παρακαλῶ δι' ὅσα σᾶς ἔχω ὁμιλημένα περὶ τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν, πότε ἠμποροῦν νὰ προφθάσουν διὰ νὰ καθησυχάσω τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι μοῦ ἔβγαλαν τὴν ψυχὴν (Λόντου σ. 278).

Ὁ Ἀναγνώστης Παναγιαγνέπουλος καὶ ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἔγραψαν ἀπὸ τὴν Βυτίναν τὴν 3 Ὀκτωβρίου πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Λόντον, Κανέλλον Δεληγιάννην, Πάνον Κολοκοτρώνην καὶ Ἰωάννην Νοταρᾶν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Πατρῶν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«. . . Ἡ Διοίκησις τὸ ἓν μέρος ἐδιώρισεν ἐκστρατείαν ἱκανὴν διὰ Παλαιὰς Πάτρας καὶ ἐντελῆ χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ἀνή κουστον προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων τοῦ στρατοπέδου αὐτοῦ καὶ πρὸ πάντων τὴν πρέβλεψιν τῶν μισθῶν διὰ νὰ δοθοῦν ἐν καιρῷ καὶ νὰ μὴν ἀκολουθήσουν λιποταξίαι. . . .

Ὅταν ἓν στρατόπεδον ὑστερεῖται τῶν ἀναγκαίων τροφίμων καὶ πολεμοφοδίων, πρὸ πάντων δὲ τῶν ὑποσχεθέντων καὶ ἐλπιζομένων ἀφεύκτως μισθῶν, πῶς δύναται νὰ συγκρατηθῇ, νὰ ὑπάρξῃ ἢ νὰ διαρκέσῃ ἢ πολὺ ἢ ὀλίγον; . . .» (Ἀρχεῖον Θεοφανίδου σ. 217 ἀρ. 386).

Ὁ Ἰωάννης Κολοκοτρώνης ἀπαντᾷ ἐκ Χαλανδρίτσης τὴν 4 Ὀκτωβρίου εἰς ἐπιστολὴν τοῦ Ἀνδρέου Λόντου ὡς ἑξῆς:

« . . . Μᾶς εἰδοποιεῖτε ὅτι ἡ ποσότης τοῦ ἀλευρίου κατὰ τὰ γράφειν σας πρὸς τὸν κύριον Γεώργιον ἠμποροῦσε νὰ φέρῃ 4 000 ψωμί, ὁποῦ νὰ μᾶς ἐξαρκοῦσε ὀκτὼ ἡμέρας μὲ τοὺς ὀλίγους Πατραίους. Εἰς αὐτὸ σᾶς ἐκτείνομαι εἰς πλάτος πόσα ταῖνια ἐμοίρασα κάθε ἡμέρα. Ἡμεῖς ἤρθαμε τὴν Κυριακὴ, τὴν Δευτέρα ἐμοίρασα ταῖνια τρακόσια ἑξήντα, τὴν Τρίτη ἐμοίρασα τὸ γεῦμα πεντακόσια ἑξήντα πέντε μὲ τοῦ στρ. Κανέλλου καὶ Πατραίων. Τὴν Τετράδη ὁμοίως καὶ Πέμπτη ἕως χθὲς Παρασκευὴ ὃ. που ἦλθον τὸ δεῖπνο καὶ οἱ λοιποὶ Πατραῖοι καὶ ἔγιναν διακόσιοι πενήντα.

Αὐτὸ τὸ ψωμὶ ἔλαβον καὶ καὶ αὐτὰ τὰ ταῖνια ἔχω, ὁπου δίδω . . . . . .

Διὰ τὰς ἀταξίας μόνον ἡ περίστασις καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν τροφῶν κάμνει τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀναχωροῦν κρυφίως καὶ νὰ ἀκολουθοῦν καταχρήσεις . . . . . .

(Ἀρχεῖον Θεοφανίδου σελ 221 ἀριθ. 389).

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Ἀνέκαθεν ὁ Φεβρουάριος μᾶς ἐπιφυλάσσει τὰς ὀδυνηροτέρας τῶν ἐκπλήξεων ἀπὸ ἀπόψεως καιροῦ.

—Ἐν τοῦτοις, τὰ μετεωρολογικὰ δελτία ἐπιμένουν νὰ προβλέπουν βελτίωσιν τοῦ καιροῦ, τουλάχιστον γιὰ τὴν ἑβδομάδα ποὺ διανύομεν.

—Τὸ πράγματι ἐπροξενεῖ, φυσικά, ἀνησυχίες.

—Τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τοὺς ὁρειβάτες καὶ τὰ μέλη τῶν ἐκδρομικῶν μας σωματείων.

—Ποῦ προετοιμάζονται γιὰ ἐκδρομὲς στὰ χιονισμένα βουνά.

—Ἡ Περιηγητικὴ διοργανώνει γιὰ τὴν Κυριακὴν ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς "Αγιον Βλάσιον—τὸ ὡραῖο χωριὸ μέσα στὰ ἔλατα.

—Οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἐπιχειρήσουν καὶ ἀνάβασιν μέχρι τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου, μὲ τὶς κρυσταλλένιες πηγές.

—Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν, πολλοὶ πατρινοὶ διαμένοντες στὴν πρωτεύουσα θὰ μᾶς ἔλθουν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ καρναβαλιοῦ.

—Ὁ ἐορτασμὸς τοῦ ὁποίου καταβάλλεται προσπάθεια νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερος.

—Μεγάλο ταλέντο στὴν ξυλογλυπτικὴ ἔχει ὁ ἀνώνυμος καλλιτέχνης ποὺ ἐξέθεσε τὰ τρία καραβάκια στὸ κέντρον τῆς Ἁγίου Νικολάου.

—Πραγματικὰ κομψοτεχνήματα, τὰ τρὶσ καραβάκια, προσήλκυσαν ἀμέσως τὴν προσοχὴ ὅλων ὅσων τὰ εἶδαν.

—Καὶ τὰ εὐμενῆ των σχόλια.

—Ἡ φημολογουμένη ἀνατίμησις τῶν τσιγάρων ἐνέσπειρε πανικὸν εἰς τὶς τάξεις τῶν καπνιστῶν.

—Πάντως, ἡ ἀνατίμησις ὁ. πάρχει ἐλπὶς νὰ ἀποφευχθῇ, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον.

—Δὲν μένει σχεδὸν ἴχνος τοίχου τοῦ παρεκκλησίου τῆς Παντανάσσης ποὺ νὰ μὴ ἔχουν γράψει κάτι σ' αὐτὸν οἱ πιστοί.

—Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ποὺ διαβάσαμε.

—«Παναγίτσα μου, κάμε καλὰ τὸ πατέρα μου. Ἀμήν».

—«Παναγία μου, ἐγώ, ὁ Νίκος καὶ ὁ Μίμης κάνε νὰ τὸ πάρουμε μὲ 10» (σηλαδὴ τὸ ἀπολυτήριον).

—«Χριστοῦλη μου, βοήθα με νὰ τελειώσω τὸ νυχτερινὸ γυμνάσιο» (Ἔχει καὶ ὀπογραφή).

—«Βόηθα με Παναγία μου ν' ἀποκατασταθῶ μ' ἕναν καλὸν ἄνθρωπο» κ.ο.κ.

—Ἀσφαλῶς θὰ εὑρίσκωνται πρὸ διλήμματος ὅσοι θὰ ἤθελαν—ἢ θὰ ἔπρεπε— νὰ τὰ σβόσουν ὅλα αὐτά.

—Ποιός, ἀρὰ γε, θὰ μποροῦσε νὰ βεβαιώσῃ ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἦταν ἱεροσυλία κάτι τέτοιο ;

ΜΙΣΕΜΟΣ

Ἀλάργευε τὸ πλοῖο μου χρυσόπλουμο ἕνα δεῖλι·
τοῦ πεπρωμένου τὸ στρατὶ σκυφτὰ ἀκολουθοῦσα . . .
Στὸ ἀκρογιάλι ἀνέμιζε τοῦ μισεμοῦ μαντήλι
καὶ τοὺς δικοὺς ποὺ δάκρυζαν μὲ πόνο τοὺς θωροῦσα....

Τὸ σοῦρουπο ἀχνόφεγγο ἁπλώνοταν τριγύρω,
καὶ τὸ κρασὶ μου ἔσχιζε, σὰ γλάρος, τὰ νερά . . .
Πόσο πεθόμησα μὲ μιᾶς νοσταλγικὰ νὰ γείρω
μὲς σὲ ζεστὴ ὡς ὁλόγλυκεια καὶ τρυφερὴ ἀγκαλιά ! .

Πόσο νοσταλγησα γλυκὰ τὸ μητρικὸ τὸ χᾶδι . . .
Πόσο ποθῶ τὴ σπιτικιὰ ζωὴ νὰ ξαναζήσω
γιὰ λίγες μοναχὰ στιγμὲς. μονάχα αὐτὸ τὰ βράδυ κι' ἂς μὴ γυρνοῦσα ὕστερα ποτὲ ξανὰ μου πίσω ! !

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΚΟΥΦΟΣ
Μεσολόγγι

ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ —

ΤΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

"Εσκιζε τὸ σχεδίασμά του ἐπανειλημμένα. Πόσο δὲν ἀνανογίσταν τὸ Μπαλζάκ ὅταν ἔλεγε: «Κρῖμα, ποὺ συχνὰ στὰ χέρια σου ἀπόσβυσε τοῦ Προμηθέα ἡ δάδα». Κι' ἐγκαταλείποντάν σύσσωμα στὴ μισερή του κατάντια. Τοῦτο προβάλλεται στὴν ὀθόνη τῆς ζωῆς. Σ' ἀνοικτὰ διαγράφονται οἱ κορφογραμμὲς τῶν Μεσολογγίτικων βοννοπλαγιῶν. Παρέκει ἀπὸ τὸ γραφικὸ ὄρμο, σ' ἕνα ὑψωματάκι σχεδὸν ξάπλωσε καὶ τὸ βλέμμα του γυροφέρνει σὲ ὅ,τι ἡ ἔμπνευσή του Θ' ἀγκαλιάσῃ σὲ πλαίσιο ἁρμονικιᾶς ζωντάνειας κάποιος—ποὺ ἀπὸ τό κάθε τί παραγωνίστηκε — καλλιτέχνης. "Ὠ!μὲ ποὺ τῶν παθῶν του τὸ σταυρὸ ἀτομικὰ δικό του ξεχωρίζει. Ἀλήθειες ποὺ χιλιομο λογηθήκανε στὸ ὑποσυνείδητό του κυκλικὰ ἐλίσσονται «ὅ,τι γεννᾶ τὸ μυαλὸ σὰν ἰδέα, θὰ χρειαστῆ νὰ τοῦ δώσῃ ζωή, ἡ θυσία». Πετᾶ τὸ ταμπλὸ του γιὰ εἰκοστὴ φορὰ. Δὲν μεταδίδει στὸ λεύκωμά του τὴν ἐσωτερικὴ τῆς ψυχῆς του φλόγα... Καὶ διαλύονται μὲ μιᾶς ὅσα ὡσὰν ἐπιδίωξή του ρυθμίζει ὁ γνώμονας τῶν πολύωρων ὑπολογισμῶν του. Τί θὰ παρουσιάσῃ. Τί; ἔνθεση ζωγραφικὴ ὀργανώνεται στῶν Παλαμάδων τὴν πόλη... Πῶς νὰ κερδίσῃ τῆς σύνθεσής του ἔπαθλο, τὸ σωμό τῆς κατάκοιτης γυναίκας του, κ ὶ τῶν πεινασμένων παλληκαριῶν του τὸ ἐχνόγελο. Τὰ χρήματα ποὺ θὰ λάβαινε τὸν ἀρκοῦσαν. Καὶ χωρὶς νὰ διστάσῃ στοὺς ὑγροὺς ἀτλαζένιους κόλπους τῆς θάλασσας χύνεται ὡς δελφίνι.

"Ετσι ἀπὸ κοντὰ θὰ στεριώσῃ σταθερὰ, στὴν ἐνατένισή του παγιώνοντας, τὴ χαρμονὴ τῆς εἰκόνας του ποὺ σύθαμπα ἀδρὰ ἀνακαινίζονταν σὰν ὀπτασία του κατὰ τὴ σύλληψή της! Μιᾶς βαρκούλας οἱ σκαρμοί, ποὺ ἰστὸν ἐγωνιώδη του δρόμο ἀντάμωσε, προχειροφκιαγμένο ἀτελιὲ —καὶ μετὰ νεκρὸ σάντουκο τοῦ ἴδιου ἀνθρώπου — σκαρωνόνταν. Τοῦ Ἀπελλῆ τὸ ἀριστούργημα μὲ θέμα τὸ μάρτυρα τοῦ Καύκασον, τὸ στυγνὸ μοντέλο μιανοῦ καταδυναστευμένου σκλάβου, ἀναζωπύρωσε. Σὲ μιὰ αἴθουσα παλιοῦ μουσείου, ἕνας πίνακας μὲ τὴν ἀκτινοβολία τῆς μεγαλοφυοῦς ἐκδήλωσης ἀποτυπωμένη στὶς ἀποχρώσεις καὶ φωτοσκιάσεις του σὲ ἠλιόγερμα ἐξωτικὸ τροπικῶν χωρῶν, μὲ τὸ χαβανέζικο ὑπέροχο πλουντισμὸ τῶν παραστάσεων, τὸ θεατὴ—μαρμάρινη κολώνα βιβλιοθήκης— ἀπολιθωμένο ἀπὸ ἔκστασης δέος, νοσκώνει. Τὸ ἡ λιοβασίλεμα τέλειωσε. "Εργο πού βρυβεύτηκε στὸν ἱερὸ αὐτὸ χῶρο, ἀποδομένο ἀπόναν πούπνιξε τῆς λιμνοθάλασσας τὸ κῦμα, πιότερο ἢ ἱκανοποίηση γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση μνρ οτίμητον τεχνουργήματος τότε ποὺ ἀκριβῶς ἡ χρυσόφτερη δόξα ἀπ' τῆς ἀνέχειας τὴ δουλικότητα ἀπελευθέρωνε αὐτὸν καὶ τῆς γενιᾶς του τὸ θρέμμα δριστικά. «"Ο,τι γεννᾶτ' μυαλὸ σὰν ἰδέα θὰ χρειαστῆ νὰ τοῦ δώσῃ ζωή. ἡ θυσία».

Α. Θ. Παπαδόπουλος

ΝΕΟΣ 30ἐτῶν πᾶσχων ἐκ φυματιώσεως ζητεῖ τὴν συνδρομὴν ἀπὸ τὸ φιλεσπλαχνον κοινὸν τῆς πόλεώς μας.Πᾶσα προσφορὰ εἰς τὸ φαρμακεῖον Σιγαλοῦ ὁδὸς Γούναρη 45.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μοτὲρ 2 ἵππων. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἡ Ὀδοντιάτρος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου δὶς

ΕΡΑΤΩ ΧΑΡ. ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

δέχεται εἰς τὸ Ὀδοντιατρεῖον της. Παντανάσσης 36.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Καναρίου 126.

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ *ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ* Ἰατροῦ—Εἰδικοῦ Ἀκτινολόγου. Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου. Τηλ. 32—72.

Ὁ ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—5 ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ τηλ. 25-58

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΥΚΙΩΤΗΣ Εἰδικὸς Νευρολόγος — Ψυχίατρος. Κλινική: Κανακάρη 178. Τηλ. 25—65.

Ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον. του, Γερολωστοπούλου 26 τηλ 22—10.

ΕΛΛΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ χειρουργὸς Ὀδοντίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, Φωκαίας 21. ἀριθ. τηλεφ. 39—21.

Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ Μικροβιολόγου ὁδὸς Ἁγ. Νικολάου 47, τηλ. 26—80.

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

***Ἐπὶ τέλους ὁ ἑλληνικὸς κινηματογράφος πῆρε τὴ θέση του στὴν ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων. Ἀψευδὴς μάρτυς, ἡ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία τοῦ προβαλλομένου στὸ «Ἄστυν φίλμ «Ἡ ἀγνὴ τοῦ Διμανιοῦ». Κοσμοσυνρροὴ κάθε βράδυ ποὺ μαρτυρεῖ τὴν ἀξία τοῦ ἔργου. Τοῦτο θὰ προβληθῇ καὶ ὁλόκληρον τὴν τρέχουσαν ἑβδομάδα. Ἄλλο ἐπίσης ἐξιδόλογο ἑλληνικὸν φίλμ θὰ προβάλλῃ ἀπὸ σήμερον ὁ κινημ)φος «Ἰντεάλ». Πρόκειται περὶ ταινίας τοῦ 1951 μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν Γιῶργο Παππᾶ, τὴν Ἑλένη Χατζηαργύρη, τὸν Βασίλη Αὐλωνίτη καὶ τὸν Ἀπόστολο Αὐγῆ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἄλλος». Ὁ ὁλόκληρος ὁ Ἀθηναϊκὸς τῦπος ἀσχολήθηκε μὲ τὸ φίλμ αὐτὸ μὲ τὶς πειὸ ἐνθουσιώδεις κριτικές. Τὸ «Ρὲξ» θὰ προβάλῃ ἕνα ἀμερικανικὸ πικάντικο φίλμ «Παγίδα τῆς ἡδονῆς», ἡ «Δίγλη» ἕνα περιπετειῶδες ἀστυνομικὸ «Ἡ πόλις τοῦ αἵματος» μὲ τοὺς πειὸ δυναμικοὺς στοὺς ρόλους τον, Χώμφρεϋ Μπόγκαρτ καὶ Τζαίημς Κάγκνεϋ. Τὸ «Πάνθεον ὅπως κάθε ἑβδομάδα δύο φίλμς «Ὁ Κολασμένος» καὶ «Ἡ παγίδα τοῦ τρόμου» ὁ δὲ κινημ)φος «Τιτάνια» τὸ κοινωνικὸ ἀριστούργημα «Ὅταν ἡ κυριαρχοῦν τὰ πάθη».*

—"Αλλαι κινημ)καὶ εἰδήσεις

"Ενα φίλμ ἀμερικανικῆς παραγωγῆς πρόκειται νὰ κατακλήξῃ τοὺς θεατὲς μὲ τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ Θεάματός τον καὶ νὰ χαρίσῃ τὴν εὐτυχία σέ σκληρὰ δοκιμασμένους ἀνθρώπους. Πρωταγωνιστοῦν ἡ Λωρέττα Γιάνκ. ὁ Κάρν Γκράντ καὶ ἡ Νιέβιν Νίβεν. Πολὺ προσεχῶς θὰ τὸ δοῦμὲ προβαλλόμενον ἀπὸ τῆς ὀθόνης ἑνὸς ἐκ τῶν κινηματογράφων μας. "Ηδη τοῦτο προβάλλεται ἐν Ἀθήναις.

Στὸ καινούργιο της φίλμ ἡ "Εστερ Οὐίλλιαμς θὰ ἔχει καινούργιο σύντροφο. Πρόκειται γιὰ τὸν μικρὸ γυιὸ τῆς δημοφιλοῦς ἀρτίστας, τὸν Μπένζι, ἡλικίας δύο χρόνων, ποὺ κολυμβᾶ περίφημα καὶ ποὺ θὰ ἐμφανισθῇ μαζὶ μὲ τὴν δοξασμένη μητέρα του σὲ μιὰ κολυμβητικὴ ἀτραξιόν.

Ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς τοῦ ἀμερικανικοῦ Θεάτρου Πῆτερ Μαμάκος, ἔλλην τὴν καταγωγὴ, προσεχώρησε στὴν Τηλεόραση γιὰ ρόλο πρωταγωνιστοῦ στὸ εἰδικὸ ἔργο «Ἐνθύμιον» μιὰ εἰδικὴ ταινία διαρκείας μισῆς ὥρας ποὺ πρόκειται νὰ γυρισθῇ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν. Ὁ Μαμάκος εἶναι φανατικὸς ἐχθρὸς τῶν κινηματογράφου καὶ ἔνθερμος ὁ παδὸς τῆς Τηλεοράσεως.

ΝΤΙΝΟΣ ΑΝΔΡΙΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

—Ὁ Δήμαρχος Πατρέων διακηρύττει ὅτι:

Κηρύσσεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν, εἰς τὸ γραφεῖον Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν Ἐπιτροπῆς, τὴν 6ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—1 μ.μ. αἱ κάτωθι προμήθειαι,

1) 50.000 τεμ. συμπαγῶν ὀπτοπλίνθων— Προϋπολογισμὸς δαπάνης δρχ. 11.000.000.

2) 500 μ.μ. λιθίνων καπακίων—Προϋ)σμὸς δαπάνης δρχ. 6.000.000.

3) 40 τεμ. σιδηρῶν ἐσχαρῶν —Προϋ)σμὸς δαπάνης δρχ. 4 800.000.

4) 1.100 μ.μ. σιδηροσωλήνων γαλβανισμένων Προϋ)σμὸς δαπάνης δρχ. 55.900.000.

Ὅροι διακηρύξεως κ.λ.π. εἰσὶν κατατεθειμένα παρὰ τῷ γραφείῳ Δ)νσεως, εἰς ὃ δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν οἱ βουλόμενοι καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 11—1 μ.μ.

Ὁ Δήμαρχος
Β. Θ. ΡΟΥΦΟΣ

Ἀριθ. 7.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
Ψυγείων καὶ ἐξαρτημάτων ΜΠΥΡΑΣ
Π. ΠΑΝΑ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 129 ΠΑΤΡΑΙ
Τηλ. 30—30

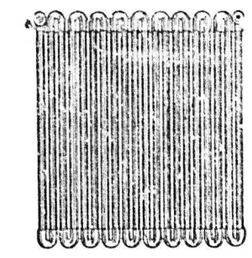

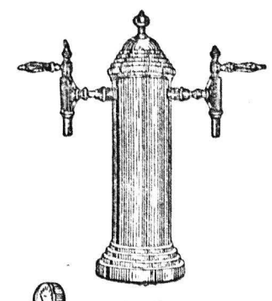

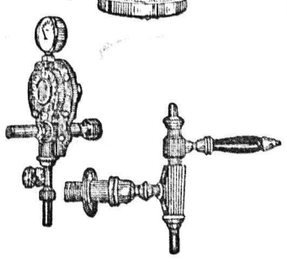

Ψυγεῖα, Σερπετίνες, Κολῶνες, Κάνουλες, Μανόμετρα, Σταυροί. Πλήρης κατασκευὴ τῶν ἐγκαταστάσεων ΜΠΑΡ. Κινηταὶ συσκευαὶ πάγκου διὰ ζῦθον, ὡς ἐλαφραὶ ἐγκαταστάσεις, διὰ ἐξοχὰς καὶ Πανηγύρεις

Πώλησις Χονδρικὴ—Λιανικὴ

ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΤΥΠΟΙ—

ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ "Ἡ "ΘΕΟΣ,,

Τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. ΚΩΝ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥ

Μίαν λοιπὸν ὡραίαν πρωΐαν ὁ διακείμενος φιλικῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἄρχισε νὰ γράφῃ γιατὶ δὲν συλλαμβάνεται ὁ Ἰωαννίδης. Καὶ ἡ ἀσυνομία ἔλαβε θέσιν πλέον διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακό, ἀποφασίσασα νὰ συλλάβῃ πλέον τοὺς κυριωτέρους ταραξίας, γύρω ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος εὕρισκε διασκέδασι πειράζοντας τοὺς καὶ ἀκούοντας τὰ ἐξάμαξης. Ἠσανδεαὐτοὶ κυρίως ὁ Δελαπατρίδης μέτοχος καρτοφυλάκιον τοῦ πρωθυπουργοῦ πάντα στὸ χέρι ἀψόγως ντυμένος πάντοτε, ὁ Βδελόπουλος ποὺ ἐκαυτηρίαζε τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν Σαταναᾶ ἀπὸ τὶς σκάλες τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Ἀθηνῶν καὶ ἄλλες σκάλες σπιτιῶν, τρίτος δὲ ὁ Ἰωαννίδης ὁ . . . . θεὸς ! ! Κατέφθανε στὸ Ἀσυνομικὸ τμῆμα μὲ μία μεγαλοπρεπῆς κούρσα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκατέβηκε ἐπίσης μεγαλοπρεπὴς ὁ Γιάννης ὁ . . . θεὸς μὲ τὴ συνοδεία τοῦ Ναυάρχου, τὸ τρικαντὸ καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παράσημα μὲ μίαν κόκκινη ταινία, ποὺ ἄρχιζε ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ ὦμο του καὶ ἐτελείωνε μὲ φούντα στὴ δεξιὰ ὀσφὺ (στὴ μέση του) μπροστὰ στὸ στῆθος. Ὁ Γιάννης ἦταν ἄγνωστος στὸν Πειραιᾶ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ μόλις τὸν εἶδε νὰ πλησιάζῃ στὸ τμῆμα ἔλαβε στάσι προσοχῆς καὶ ἐχαιρέτισε τὴν εἴσοδό του. Ἐκεῖ ὁ . . . Ναύαρχος ἐρώτησε τὸν ἀστυνομικὸν ἂν εἶναι ἐπάνω ὁ κ. Διοικητής ; Καὶ τότε ἐκεῖνος ἐκατατσακίσθηκε ν' ἀνέβῃ τὶς σκάλες καὶ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ, ὅπως ἐκαθόταν στὸ μπαλκόνι καὶ παρηκολούθει τὴν κίνησιν, λέγων:

—Κύριε, Διοικητά, ἕνας στρατηγὸς σᾶς ζητεῖ.

—Στρατηγὸς ! ! λέει ὁ Διοικητής.

Δὲν ξέρω κανένα ! Τί θέλει ;

—Δὲν ξέρω, ζητεῖ ἐσᾶς, λέει ὁ ἀστυνομικός.

—Ἄς ἔρθῃ ἐπάνω λέει ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ ἀστυφύλαξ ἐτσακίσθηκε νὰ κατέβῃ καὶ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ.

Καὶ τοιουτοτρόπως ὁ . . . θεὸς ἀνέβηκε μεγαλοπρεπὴς τὴς σκάλες τοῦ τμήματος. Μόλις τὸν βλέπει ὁ κ. Παπαλεξανδρόπουλος:

—Ἐσ' εἶσαι, μωρὲ! καὶ εἶπα κι' ἐγὼ: Ποιὸ; Στρατηγὸ !

Καὶ μετὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις χαιρετισμοῦ μεταξὺ ἀνθρώπων ὁ Ἰωαννίδης ἐστράφη νὰ τοῦ κάνῃ μία βόλτα κούρσα. Πράγματι, ὅστερ' ἀπὸ λίγο οἱ Πειραιῶτες ἔκπληκτοι ἔβλεπαν τὸν Διοικητὴ μαζὶ μὲ ἕνα Ναύαρχο νὰ γυρίζῃ τὸν Πειραιᾶ. Ἐννοεῖται ὅτι ἐγνώριζαν τὸν Ἰωαννίδη, ἀφοῦ ἔκαμαν ἀρκετὴ ὥρα βόλτα ἐγύρισαν στὸ τμῆμα, ὅπου Ἰωαννίδης τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν βοηθήσῃ στὴ μήνυσι. Ἕως ἐδῶ ἦταν «τὸ πασπαρτοῦ». Ὕστερ' ἀπ' αὐτὸ ὁ Ἰωαννίδης ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Ἀθήνα εὐτυχής.

Ἀλλ' ἀπὸ τὰ γεγονότα ἡ Ἀθηνῶν γύρω ἀπὸ Ἰωαννίδη δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε τὴν ὁποψηφιότητα τοῦ Γιαννίνη. Τὸν ἔπερνε πρωΐ βράδυ κοὶ τὸν ἐγύριζε στὴν κινιὰ καὶ τὰ ἄλλα προάστεια Ἀθηνῶν μὲ αὐτοκίνητα. Ἐκεῖ εἶται δὲ ὅτι ὁ Ἰωαννίδης πάντοτε τὴ μεγάλη του σειρὰ καὶ ἦταν διακοσμημένος πάντε μὲ ὅλα τὰ παράσημά του νενεκεδένια χρωματισμένα, τὸ λὸ κκπέλλο εἰς τὸ ὁποῖον ὁ τίτλος τῆς «Δοβιτσούρας» ὁ δὲ ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς τὸ ἔκανε αὐτὸ διὰ τὸν ἐχρησιμοποιῆ γιὰ ζω